

Sygn. akt II Ka 751/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2022 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 28 lipca 2022 r. sygn. akt II K 1547/21

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. R. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od opłaty za II instancję oraz wydatków postępowania odwoławczego, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 751/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 28 lipca 2022 r., sygn. II K 1547/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Orzeczenie kary rażąco surowej i niewspółmiernej do rodzaju i charakteru naruszonego dobra, społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut rażącej niewspółmierności kary może być uznany za trafny i zasadny wówczas gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to istotna, wyraźna "bijąca wręcz po oczach" różnica pomiędzy karą orzeczoną przez sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary. Drugi z nich to stwierdzenie przez sąd drugiej instancji naruszenia dyrektyw wymiaru kary, które określa art. 53 kk, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności w tym wypadku o charakterze łagodzącym lub też gdy wprowadzie tego		

rodzaju okoliczności formalnie uwzględniono, ale nie nadano im właściwego znaczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9.02.2022 r., sygn. II AKa 232/21, LEX nr 3324690).

Sąd Okręgowy nie stwierdził, aby karę 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną oskarżonemu M. P. w I instancji cechowała rażąca surowość, a przez to niewspółmierność. Kara pozbawienia wolności według systematyki Kodeksu Karnego jest karą najsurowszą rodzajowo, aczkolwiek w sprawach o przewadze okoliczności obciążających samego sprawcę i konieczności sprostania celom prewencji indywidualnej, nie sposób stwierdzić, aby swoim rodzajem przekraczała granice konieczności wymierzonej represji karnej. Wszystkim przesłankom łagodzącym i obciążającym oskarżonego Sąd Rejonowy nadał właściwą rangę i znaczenie, w tym także właściwe znaczenie przypisując działaniu oskarżonego w warunkach art. 31 § 2 kk. Nieuzasadnione jest oczekiwanie, że w każdym przypadku wobec sprawcy działającego w warunkach art. 31 § 2 kk kara będzie wymierzana w najniższym ustawowym wymiarze lub będzie nadzwyczajnie łagodzona. Żadnej okoliczności mającej znaczenie w kontekście rozstrzygnięcia o karze Sąd Rejonowy nie umniejszył, żadnej nie przecenił, przeprowadzając ich wyważony bilans. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku w rubryce 4 (k. 187v-188v) Sąd a quo wyczerpująco i nader szczegółowo przełożył wszystkie dyrektywy wymiaru kary na skonkretyzowaną sytuację podsądnego. Celem prewencji ogólnej jest wymierzenie

takich kar, które utwierdzają w świadomości społeczeństwa przekonanie o konieczności respektowania przepisów prawa, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości, tworzą atmosferę zaufania ludzi do obowiązującego systemu prawnego i potępienia, a nie współczucia dla ludzi, którzy prawo naruszają.

M. P. nie jest osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo. Rozpoznano u niego zaburzenia afektywne dwubiegunowe oraz zespół uzależnienia od kilku substancji psychoaktywnych. W okresie zarzucanych mu kradzieży miał on ograniczoną, a nie całkowicie zniesioną poczytalność. W tym stanie sprawy, ułomności psychiczne oskarżonego, które nie wyłączały jego poczytalności, nie mogły być wykorzystywane jako stanowiące tarczę ochroną, której mógłby on instrumentalnie używać dla minimalizowania odpowiedzialności karnej za czyny zabronione, obojętnie przestępstwa czy wykroczenia.

Warto zwrócić uwagę, iż w tym samym dniu 11 czerwca 2021 r., w którym oskarżony w godzinach porannych był przesłuchiwany w sprawie kradzieży (k. 60-61), zresztą wcale nie po raz pierwszy (k. 14-16), w tym samym dniu, tj. 11 czerwca 2021 r., tyle że po południu ok. godz. 17:45, dokonał następnej kradzieży, która została objęta zarzutem stawianym mu w tej sprawie w akcie oskarżenia. Taka sekwencja działań wskazuje na niepoprawność sprawcy i wyjątkową zuchwałość. Potwierdza to Karta Karna oskarżonego (k. 113-114), z której wynika, iż stosowane dotychczas kary wolnościowe nie

wdrożyły M. P. do przestrzegania porządku prawnego i raz za razem, popełniał on kolejne czyny przeciwko mieniu. Oskarżony pomimo ograniczonej poczytalności, dopuścił się czynów kradzieży o niewymagających „trudności” w rozumieniu skutków swojego postępowania. Każdorazowo jego schemat postępowania był ten sam, a wśród skradzionych przez niego ze spółek sklepowych rzeczy był głównie alkohol. Stąd też ta okoliczność przemawiała za tym, że oskarżony pomimo tych ułomności miał zachowane zrozumienie znaczenia swojego zachowania. Niewątpliwie istnieje uzasadnione przypuszczenie powtórzenia takiego zachowania w przyszłości. Dlatego też, Sąd Rejonowy słusznie w rozstrzygnięciu o karze nacisk położył na cele wychowawcze, wszakże w sprawie niniejszej miały one niebagatelne znaczenie. Wobec powyższego, nie przekonał Sądu Okręgowego argument obrońcy o braku zasadności podnoszenia przez społeczeństwo kosztów izolacji więziennej oskarżonego, albowiem to właśnie kara pozbawienia wolności, nie zaś kary wolnościowe, stanowiła współmierną reakcję na popełnione przez oskarżonego kradzieże.

Na zakończenie można było jedynie dodać, iż wymiar kary pozbawienia wolności (3 miesiące) orzeczonej w I instancji wobec M. P. nie wyklucza złożenia przez niego wniosku o odbycie tejże kary w systemie dozoru elektronicznego (art. 431a kkw).

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego M. P. kary

zasadny

częściowo zasadny

wolnościowej – jednego miesiąca ograniczenia wolności polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin;	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
W zaskarżonej części, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----

Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie § 4 ust. 3 i § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2019.68 t.j. z dnia 2019.01.14) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. R. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
III.	Mając na względzie trudną sytuację majątkową oskarżonego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 r. z późn. zm.), zwolnił oskarżonego od opłaty za II instancję oraz wydatków postępowania odwoławczego, które przejęto na rachunek Skarbu Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana